



บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว

ที่ บร ๘๗๒๐๔/

วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕

เรื่อง รายงานผลการสำรวจแหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ตำบลหนองบัว อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์

เรียน ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว/นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว

ตามที่กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ได้ขออนุมัติดำเนินการสำรวจข้อมูลพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวในเขตพื้นที่ตำบลหนองบัว ระหว่าง เดือน ตุลาคม ๒๕๖๔ ถึงเดือน มิถุนายน ๒๕๖๕ นั้น

บัดนี้ กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเสร็จเรียบร้อยแล้ว รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาท้ายนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายศักดิ์ศรีสนั่น อาษามนต์)
ผู้อำนวยการกองการศึกษา

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว

- เพื่อโปรดพิจารณา

() อนุมัติ

() ไม่อนุมัติ เพราะ

(นางกำไล สิริภูบาล)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว

(นายสมัย ไชยศรีบุรี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว

๑. ชื่อแหล่งท่องเที่ยว สวนมัลเบอร์รี่

ประเภทสถานที่ท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

สถานที่ตั้ง หมู่ที่ ๓ ตำบลหนองบัว อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์

รายละเอียดสถานที่ท่องเที่ยว สวนมัลเบอร์รี่ ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๓ บ้านหนองบัว ตำบลหนองบัว อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์ “มัลเบอร์รี่ แม้จะเป็นผลไม้ลูกเล็ก แต่อุดมไปด้วยคุณค่าและสารอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกายมากมาย ณ ห้วงเวลานี้คนไทยและชาวต่างชาติรู้จักมากขึ้น กลุ่มคนที่ดูแลสุขภาพก็ให้ความสนใจผลไม้ชนิดนี้มาก ฉะนั้น มัลเบอร์รี่ จึงเป็นพืชเศรษฐกิจตัวใหม่ที่น่าจับตามอง”

การเดินทาง เมื่อเดินทางมาถึง ถนนสายปะคำ – เลิงสาง ให้เลี้ยวเข้าทางโรงเรียนบ้านหนองน้ำขุ่น หมู่ที่ ๓ บ้านหนองบัว อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์ ตรงไปประมาณ ๓ กิโลเมตร จะพบสวนมัลเบอร์รี่ มีเนื้อที่ประมาณ ๑๐ ไร่



๒.ชื่อแหล่งท่องเที่ยว ฟาร์มธนพงศ์ (บ้านขาวนา)

ประเภทสถานที่ท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวทางเชิงเกษตร

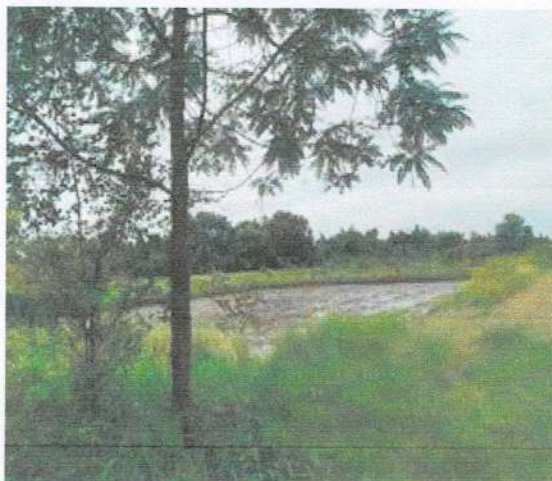
สถานที่ตั้ง หมู่ที่ ๓ ตำบลหนองบัว อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์

รายละเอียดสถานที่ท่องเที่ยว ฟาร์มธนพงศ์ ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๓ บ้านหนองบัว ตำบลหนองบัว อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์ ฟาร์มแห่งนี้ ทำการเกษตรแบบไร่นาสวนผสม ปลูกผักปลอดสารพิษ และเลี้ยงสัตว์

การเดินทาง เมื่อเดินทางมาถึง ถนนสายปะคำ - เลิงสาง ให้เลี้ยวเข้าทางโรงเรียนบ้านหนองน้ำขุ่น หมู่ที่ ๓ บ้านหนองบัว อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์ ตรงไปประมาณ ๕ กิโลเมตร จะพบฟาร์มธนพงศ์



ฟาร์มธนพงศ์ ตำบลหนองบัว จังหวัดบุรีรัมย์
การปลูกผักปลอดสารพิษ



การเลี้ยงวัวและเลี้ยงไก่ไข่



ฉัตรรวงข้าวในประเพณีบุญกองข้าวใหญ่ แห่งแรกในอำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์

(ณ วัดดอนนางงาม ตำบลหนองบัว อำเภอปะคำ)



งานประเพณีบุญกองข้าวใหญ่

วัดดอนนางงาม ตำบลหนองบัว อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์

ชาวบ้านดอนนางงาม ตำบลหนองบัว อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์ ร่วมใจกันนำรวงข้าวไปปักทอ ร้อยเรียงสร้างเป็นฉัตรรวงข้าวที่สวยงามเพื่อเป็นการระลึกถึงบุญคุณของข้าวในงานประเพณีบุญกองข้าวใหญ่ ของวัดดอนนางงาม ตำบลหนองบัว อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยได้มีการไข้วรวงข้าว ซึ่งได้รับความร่วมมือ จากพี่น้องชาวชุมชนวัดดอนนางงาม ทั้ง 6 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 5 บ้านดอนนางงาม , หมู่ที่ 6 บ้านตลาดแย้ , หมู่ที่ 7 บ้านดอนไต้ , หมู่ที่ 9 บ้านดอนไต้พัฒนา , หมู่ที่ 11 บ้านดอนเจริญสุข และ หมู่ที่ 12 บ้านคลองหวาย ร่วมกันนำรวงข้าวจำนวนมากน้ำหนักกว่า 1 ตัน ไปปักทอร้อยเรียงเป็นฉัตรรวงข้าวที่ยิ่งใหญ่และสวยงาม เพื่อเป็นการระลึกถึงบุญคุณของข้าวที่หล่อเลี้ยงชีวิตของคนไทยมาตั้งแต่อดีตกาลจนถึงปัจจุบัน

สำหรับประเพณีบุญกองข้าวใหญ่ เป็นงานบุญเดือนสามของชาวอีสานที่แสดงถึงวิถีชีวิตการทำนา การตระหนักถึงบุญคุณข้าวที่หล่อเลี้ยงชีวิตของคนไทยมาตั้งแต่อดีตกาลจนถึงทุกวันนี้ นอกจากนี้ยังบอกถึงการ เป็นผู้ใญ่บุญในการร่วมบริจาคข้าวเปลือก ตลอดจนการรวมพลังของความศรัทธาในความดีงามและช่วยเหลือ สนับสนุนการจัดงานอย่างแข็งขันของชุมชนวัดดอนนางงาม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความสมัครสมานสามัคคี ของคนในพื้นที่ เพื่ออนุรักษ์พันธุ์ข้าวไทยและส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์ สืบสานวิถีชีวิตของชาวตำบลหนองบัว อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์และเพื่อรักษาไว้ซึ่งประเพณีฮีตสิบสอง คองสิบสี่ ให้คงอยู่คู่สังคมเกษตรกรรม ของไทย ตลอดจนเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรมอีกด้วย และในปีนี้อถือว่าเป็นครั้งแรกและแห่ง เดียวของอำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ วัดดอนนางงาม ได้สร้างฉัตรรวงข้าวขึ้นมา เนื่องจากมีแนวคิดจากพื้นที่ ของตำบลหนองบัว ส่วนใหญ่เพาะปลูกข้าวอินทรีย์จำนวนมาก จึงหยิบยกฉัตรรวงข้าวขึ้นมาในเชิงศิลปะ ผสมผสานกับความเชื่อโดยนำรวงข้าวมาปักทอร้อยเรียงให้เกิดเป็นรูปฉัตรรวงข้าวเพื่อแสดงถึงความศรัทธา ซึ่งได้รับความสนใจจากพี่น้องประชาชนและนักท่องเที่ยวจำนวนมากในการเข้าร่วมชม โดยงานจัดขึ้นตั้งแต่วันที่ 23 - 24 กุมภาพันธ์ 2565

กิจกรรมสำคัญ คือให้ชาวบ้านนำรวงข้าวไปปักทอร้อยเรียงสร้างเป็นฉัตรรวงข้าวที่สวยงามบริเวณ หน้าศาลาวัดดอนนางงาม แล้วประกอบพิธีกรรมตาม**ประเพณีบุญกองข้าวใหญ่** อาทิเช่น การนำข้าวเปลือก มาโหมบุญ การสวดชัยชัยชัยน้ำ การถวายทานข้าว การสวดชัยชัย

งานประเพณีเทศน์มหาชาติ

(ณ วัดดอนนางงาม ตำบลหนองบัว อำเภอปะคำ)



ประเพณีบุญผะเหวด หรือ บุญพระเวส เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า บุญมหาชาติ ชาวอีสานจะนิยมจัดขึ้นในเดือนสี่ (ช่วงเดือนมีนาคม) เป็นบุญประจำปีในฮีตสิบสอง ดังที่ปราชญ์อีสานได้ประพันธ์ผญา (บทกลอน) เกี่ยวกับการทำบุญในช่วงเดือนสามและเดือนสี่ไว้ว่า "ถึงเมื่อเดือนสามค้อยเจ้าหัวคอยปั้นข้าวจี ตกเมื่อเดือนสี่ค้อยจวนน้อยเทศน์มัทรี" แปลว่า เมื่อถึงเดือนสามพระภิกษุสามเณรจะรอชาวบ้านทำบุญข้าวจี และเมื่อถึงเดือนสี่ (ช่วงเดือนมีนาคม) สามเณรเทศน์กัณฑ์มัทรี ในงานบุญมหาชาติบุญผะเหวดของชาวอีสานถือเป็นงานบุญสำคัญ ชาวบ้านจะจัดให้มีพิธีอย่างใหญ่โต งานบุญต่อเนื่องกัน ๒-๓ วัน

โดยมีความเชื่อสืบต่อกันมาจากเรื่อง พระมาลัยสูตรว่า "พระมาลัยได้ขึ้นไปไหว้พระธาตุเขตกแก้ว จุฬามณีในสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ พบพระศรีอริยเมตไตรย องค์พระศรีอริยเมตไตรยได้ดำรัสสั่งกับพระมาลัยว่า ถ้ามนุษย์อยากพบพระองค์ จงอย่าได้ทำบาปหนัก ได้แก่ ฆ่าบิดามารดา ฆ่าพระอรหันต์ ทำร้ายพระพุทธเจ้า และยุ่งให้พระสงฆ์แตกกัน อนึ่งให้ฟังเทศน์เรื่องราวมหาเวสสันดรชาดกให้จบในวันเดียวกัน ฟังแล้วให้นำไปประพาดปฏิบัติจะได้รับอานิสงส์มาก และได้พบพระศาสนาของพระศรีอริยเมตไตรย เมื่อพระมาลัยกลับมาถึงโลกมนุษย์ จึงได้บอกเรื่องราวให้มนุษย์ทราบ ด้วยเหตุนี้ชาวอีสานผู้ปรารถนาจะพบศาสนาพระศรีอริยเมตไตรย จึงได้ร่วมกันทำบุญผะเหวดสืบต่อมาจนถึงปัจจุบัน โดยวันแรก เป็นวันเตรียมชาวบ้านจะออกมาช่วยกันจัดเตรียมสถานที่ภายในวัด ทำความสะอาด ตกแต่งประดับศาลาโรงธรรมประกอบด้วยต้นกล้วย ต้นอ้อย และดอกไม้ตาม

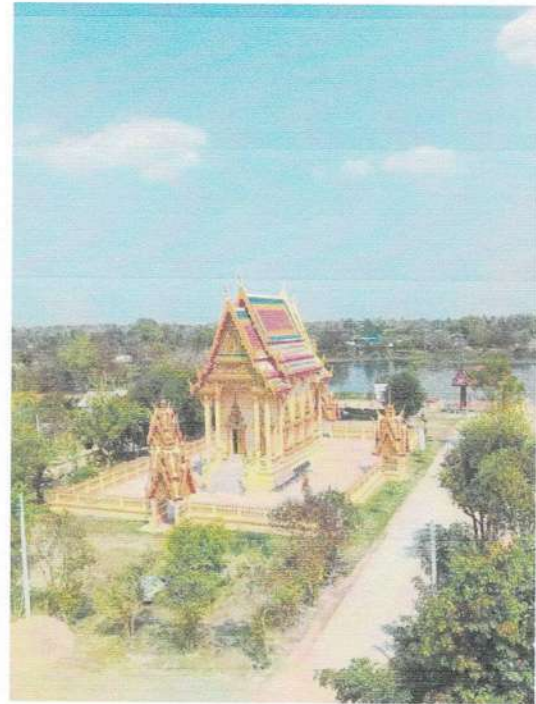
ฤดูกาลของภาคอีสานโดยนำมาร้อยให้สวยงาม เช่น ดอกทองกวาว ดอกสะแบง ดอกพระยอม ดอกดอกปีป ฯลฯ ส่วนผู้สูงอายุจะเตรียมทำหมากพันคำ เมี่ยงพันคำ ฐูปเทียนอย่างละพัน และข้าวตอกดอกไม้เพื่อใช้สำหรับเป็นเครื่องบูชาคาถาพัน รอบศาลาโรงธรรมจะมีธงผะเหวดปักไว้ ๘ ทิศ ตามต้นเสามีชั้นกะย่องที่สานด้วยไม้ไผ่ผูกติดไว้เพื่อใช้ใส่ข้าวพันก้อน และตั้งหอพระอุทิศที่ด้านทิศตะวันออกของศาลา ป้องคุ้มครองมิให้เกิดเหตุเภทภัยอันตรายทั้งปวง ข้างธรรมมาสน์ที่ใช้แสดงธรรมจะมีดาบ ปืนติดไว้ และอ่างน้ำ ๔ ใบ ที่จำลองขึ้นเป็นสระน้ำ มีจอก แหน (สำหรับ) ต้นบัว ดอกบัว ผักตบอยู่ในอ่างด้วย หน้าธรรมมาสน์จะตั้งหมอน้ำมนต์ และเครื่องบูชาต่างๆ ไว้สำหรับเจ้าภาพมาจุดธูปเทียนบูชาตามกัณฑ์เทศน์ของตนเอง การจัดตกแต่งศาลาโรงธรรมชาวอีสานจะนิยมทำคล้ายๆกัน อาจจะแตกต่างกันบ้างตามความนิยมของแต่ละท้องถิ่น และจัดให้เสร็จเรียบร้อยก่อนถึงวันงาน ส่วน ในวันที่สองเป็นวันโสม (วันรวม) เป็นวันเฉลิมฉลองพระเวสสันดร ชาวบ้านรวมทั้งพระภิกษุสงฆ์จากหมู่บ้านใกล้เคียงจะมาร่วมพิธี มีทั้งการจัดขบวนแห่เครื่องไทยทาน ฟังเทศน์และแห่พระเวสสันดร เมื่อถึงเวลาค่ำจะมีเทศน์เรื่องพระมาลัยซึ่ง ในเรื่องพระมาลัยนี้จะแสดงให้เห็นถึงที่มาของประเพณีบุญผะเหวด และวันที่สามเป็นงานบุญพิธี เป็นวันที่มีเทศน์เรื่องราวของพระเวสสันดร ที่บำเพ็ญทานบารมีที่กล่าวไว้ในบทสวดในการเทศน์มหาชาติทั้ง ๑๓ กัณฑ์

สำหรับการเทศน์มหาชาติซึ่งเป็นกิจกรรมหลักในงานบุญผะเหวด เมื่อจะเริ่มพิธีเทศน์มหาชาติจะต้องมีการอ่านสังกาดก่อน โดยพระจะต้องเป็นผู้อ่าน เพื่อเป็นการบอกเล่าความเป็นมาของพุทธศาสนาโดยย่อตั้งแต่ต้นจนปัจจุบัน และยังเป็นการบอกศักราชและพยากรณ์พุทธศาสนาในอนาคตด้วย เมื่อการอ่านสังกาดเสร็จแล้วจะมีการเทศน์คาถาพัน คือการเทศน์ตามหนังสือผูกของชาวอีสาน จากนั้นเป็นการเทศน์มาลัยหมื่นมาลัยแสนต่อเพื่อเป็นการเล่าความเรื่องที่มาของเทศน์มหาชาติ ที่เป็นเรื่องเล่าต่อกันมาว่า เมื่อพระมาลัยได้ไปพบพระศรีอริยเมตไตรย บนสวรรค์และได้นำความมาบอกมนุษย์ ถึงการที่มนุษย์จะได้ไปเกิดในศาสนาของพระศรีอริยเมตไตรย นั้น จะต้องรักษาตนให้อยู่ในศีลในธรรมและจะต้องฟังเรื่องราวของพระเวสสันดร เมื่อเทศน์มาลัยหมื่นมาลัยแสนจบแล้วจึงเริ่มเทศน์มหาชาติ

ในการเทศน์มหาชาติ ทั้ง ๑๓ กัณฑ์ แต่ละกัณฑ์จะมีความยาวไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่อยู่ในตอนนั้น และขึ้นอยู่กับผู้เทศน์ด้วย เพราะต้องใช้พระสงฆ์หลายรูป เนื่องจากการเทศน์มหาชาตินั้นยาวนานมาก พระสงฆ์ที่เทศน์แต่ละรูปก็มีความชำนาญในกัณฑ์ที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับเนื้อหาเนื้อเรื่องเช่น กัณฑ์ ชุขกนิมย เทศน์ให้สนุกจึงมักให้พระสงฆ์ที่ยังหนุ่มมีน้ำเสียงชัดเจนเทศน์ ส่วนในกัณฑ์มัทรีนิยมเทศน์ให้ผู้ฟังเกิดอารมณ์คล้อยตามด้วยเสียงสวด จึงมักให้พระสงฆ์ที่มีน้ำเสียงช้าเนิบนาบเป็นผู้เทศน์เป็นต้น ครั้นใกล้รุ่งสางก็เทศน์จบกัณฑ์สุดท้ายคือ กัณฑ์ นครกัณฑ์พอดิ เมื่อเทศน์มหาชาติจบครบทั้ง ๑๓ กัณฑ์แล้ว นิยมนิมนต์พระเถระผู้ใหญ่ที่มีอาวุโสในพื้นที่มาเทศน์สรุปความในการจัดงานบุญผะเหวดอีกครั้ง เรียกว่า เทศน์ฉลอง หลังจากนั้นก็ทำพิธีเชิญพระอุทิศกลับ เป็นอันเสร็จพิธีทำบุญผะเหวดและการเทศน์มหาชาติ ในบางพื้นที่จะมีการจัดพิธีทำบุญตักบาตรในตอนเช้าอีกครั้งหนึ่งด้วย

วัดโคกกลาง

ตำบลหนองบัว อำเภอปะคำ บุรีรัมย์



วัดโคกกลาง สร้างเมื่อปี พ.ศ. 2494 เป็นที่พักสงฆ์ในนามวัดศรีเจริญสุข ผู้ก่อตั้ง คือ พระสมาน อภินนโท (ไม่) ได้นำญาติโดยชาวบ้านหนองน้ำขุ่น บ้านโคกกลาง มาสร้างในพื้นที่ของ นายฮั่ว - นางเอก ทองดำ เนื่องจากเป็นที่ว่างเปล่า ญาติพี่น้องของ นายฮั่ว - นางเอก ทองดำ ได้บริจาคที่ดินนี้เพื่อสร้างวัด

ปี พ.ศ. 2494 พระสมาน อภินนโท (ไม่) ได้นิมนต์หลวงพ่อยุ้ย มาจำวัดเป็นรูปแรก

ต่อมา ปี พ.ศ. 2496 หลวงพ่อยุ้ย ได้เดินทางไปจำพรรษาที่วัดอื่น ก่อนเดินทางได้ไปนิมนต์หลวงพ่อหล่ม ซึ่งเป็นน้องชายของ นายฮั่ว ทองดำ ที่ได้อุปสมบทในปีนั้น มาจำพรรษาที่วัดศรีเจริญสุข (วัดโคกกลางปัจจุบัน)

ปี พ.ศ. 2512 แรม 15 ค่ำ เดือน 6 ปีระกา หลวงพ่อหล่มได้นำชาวบ้านพร้อมด้วย หน่วยงาน น.พ.ค. (หน่วยงานพัฒนาเคลื่อนที่) ได้ร่วมบริจาค กระเบื้อง หลังคา นี้อต+ตะปู ทราย ได้ร่วมกันสร้างอุโบสถ โดยมี นายสงัด ละมัยครบุรี ผู้ใหญ่บ้านร่วมกันสร้าง โดยมีช่าง จำนวน 3 คน คือ

1. นายหมอน ชูแฉล้ม
2. นายแผน ห้ากระโทก (พร้อมบุตร)
3. นายก้อง ชูแฉล้ม

ใช้ระยะเวลาในการก่อสร้าง 1 ปี จากปี พ.ศ. 2512 - 2513 ซึ่งยังสร้างไม่เสร็จ เนื่องจากทางวัดขาดงบประมาณในการก่อสร้างจนถึงปัจจุบัน และปัจจุบันได้รื้อออกเป็นลานปฏิบัติธรรม

ปัจจุบัน วัดโคกกลาง ตั้งอยู่เลขที่ 99 บ้านโคกเจริญ หมู่ที่ 10 ตำบลหนองบัว อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์

เจ้าอาวาสรูปปัจจุบัน พระอธิการเจนยุทธ กุศลจิตโต

กราบขอพรท้าวเวสสุวรรณ ณ วัดโคกกลาง



ท้าวเวสสุวรรณ เป็นเทพผู้ยิ่งใหญ่ในท้าวจตุโลกบาลทั้ง 4 อธิบดีแห่งอสูร โดยเป็นเทพผู้ปกป้องพระพุทธศาสนา และ เป็นเทพผู้คุ้มครองโลกมนุษย์ คอยปิดเป่าสิ่งไม่ดีออกไปจากชีวิต อีกทั้งยังเป็นเทพเจ้าแห่งโชคลาภที่มีขุมทรัพย์มหาศาล เป็นเทพองค์หนึ่งที่เป็นที่เคารพนับถือในหลาย ๆ ประเทศ

คาถาบูชาท้าวเวสสุวรรณ

ท่องนะโม 3 จบ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

คาถาท้าวเวสสุวรรณ

อิติปิโส ภะคะวา ยมมะราชาโน ท้าวเวสสุวรรณโณ
มะระณัง สุขัง อะหัง สุขะโต นะโม พุทธายะ
ท้าวเวสสุวรรณโณ จาตุมะหาราชิกา ยักขะพันตาภัทธูโร
เวสสะ พุสะ พุทธัง อะระหัง พุทโธ ท้าวเวสสุวรรณโณ นะโม พุทธายะ